

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

**Кунка Момчилова,
рентгенов лаборант в Сектор "Инвазивна кардиология"
в МБАЛ "Тракия" ЕООД - Стара Загора:
БЪЛГАРИЯ Е ЧАСТ ОТ МЕН И АЗ СЪМ ЧАСТ ОТ НЕЯ**

Да си професионалист по здравни грижи в България е дръзко начинание, на което устояват все по-малко наши сънародници. Заплахата страната ни съвсем скоро да се окаже без нужните специалисти е напълно реална. Решихме да ви покажем защо това е така, с надеждата, че решаването на проблемите минава през тяхното споделяне.

"Предизвикателството да работя в България" е темата на националния конкурс за есе, който организира Clinica.bg заедно с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ).

Състезанието е част от глобалната кампания на Световната здравна организация (World Health Organization - WHO), Международния съвет на сестрите (International Council of Nurses - ICN) и независимата благотворителна организация Burdett Trust for Nursing, която стартира на 27 февруари 2018 г. в Лондон и Женева и се провежда в целия свят под надслов "Здравните грижи сега" (Nursing now).

**Представяме Ви есето на
Кунка Момчилова:**

Име: Кунка Тодорова Момчилова

Възраст: 45 години

Образование: Висше

Професионална квалификация: Магистър по „Социална работа и медиация“ (Тракийски университет - Ст. Загора, Медицински факултет); бакалавър по „Управление на здравни грижи“ (ТрУ - Стара Загора, МФ); професионален бакалавър в специалност „Рентгенов лаборант“ „ПМИ“- Пловдив

Месторабота: МБАЛ „Тракия“ ЕООД - Стара Загора, рентгенов лаборант в Сектор "Инвазивна кардиология"

Трудов стаж: 22 години

Девиз: „Аз вярвам!“

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

Какво е за мен България?

„Земя като една човешка длан...

*Но по-голяма ти не си ми нужна,
Щастлив съм аз, че твоят кръв е южна,
че е от кремък твоят стар Балкан. ....“*

*Цитат от стихотворението „България“
на Георги Джагаров*

Легендата разказва: когато Бог раздавал земя на отделните народи, българинът работил на нивата и затова отишъл последен за своя дял. Господ се позамислил какво да му даде, тъй като вече бил раздал цялата земя... Но българинът бил известен със своята пословична доброта, скромност и трудолюбие и привлякъл вниманието на Вседържителя със тези си качества. Затова Господ решил да му подари част от своята земя - Рая!

Дали е заради географското положение, природните дадености, добрите, скромните и трудолюбиви хора или динамично протичащите процеси, смея да твърдя, че е истинско предизвикателство да се живее и работи в България!

Изборът ми да остана в Родината е сам по себе и поставя много важни въпроси: „Какво си мислех?, Как да го постигна?, Къде да го приложа? и накрая - Защо направих този избор?“

Какво си мислех?

От малка си мечтаех да работя с бяла престилка в болница. Първите ми спомени са свързани със Здравната служба в моето родно село Зелениково, област Пловдив. Пред мен се откри свят различен от този, в който съм израснала като дете на агрономи. И до днес пазя в себе си този свят на спокойствие, светлина, чистота и уважение.

Как да го постигна?

Завърших Полувисшия медицински институт в Пловдив, специалност "Рентгенов лаборант" в далечната 1996 година. Благодарение на всеотдайността на преподавателите ми, които запалиха желанието ми за знания и убеденост, че това ще бъде моята съдба!

Къде да го приложа? Началото.

Имах избор да започна работа по специалността или да се реализирам в друга сфера. Избрах първото и не съжалявам. Започнах трудовата си кариера в МБАЛ "Професор д-р Стоян Киркович" АД в Стара Загора. Първоначално бях сама, на квартира с предварител-

но разпределен бюджет. С младежката си енергия и ентузиазъм прилагах на практика малкия опит, който притежавах.

Кой ми помогна да взема правилното решение да остана да работя в България?

Работех в интересен и разнообразен колектив, който бе за мен и учител и опора и коректив. Безкрайно съм благодарна на колегите си. Те ме мотивираха по свой начин да остана тук. По-точно те ми помогнаха да взема правилното решение. Изкушението да напусна България, като рентгенов лаборант е било за мен на моменти натрапливо-примамливо. Сам по себе си човек не може да направи или промени нещо, ако няма подкрепата и готовността да се включи в процеса на развитие.

Решението за развитие като човек и професионалист се оказва определящо за много бъдещи действия и събития. Тези действия и събития са взаимно свързани. Вярвам, че всеки със своето присъствие и действия помага за лечението на телата и душите на хората имащи нужда от помощ. Обратният процес е не по-малък. Те също ни помагат да се себеоткрием и доказваме.

Целият диапазон от нуждаещи се (пациенти) са нашите деца, сестри, братя, майки, бащи, баби и дядовци.

Трудностите, с които съм се сблъсквала съм приемала като предизвикателство. Имаше периоди на стагнация, нямаше консумативи - рентгенови филми, химикали, с които се обработват. Процесът не можеше да спре, обслужваха се 18 отделения. От големите размери филми, трансформирахме по-малки и процесът на работа не спря. Това беше само едно от многото адаптивни действия, които прилагаме.

Разбирането и благодарността в очите на пациентите не закъсня, като най-голямата награда и признание за нашия труд.

Винаги съм се ръководила от мотото: "Това може да ми се случи и на мен (никой не е застрахован) и какво отношение бих очаквала да получа?!"

Предизвикателството да работя в България. Сега!

След малко повече от 16 години работа в Рентгеново отделение, в Кардиологична болница „Света Екатерина“ София завърших курс за рентгенов ла-

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

рентгенов лаборант в Инвазивна кардиология и започнах работа в Инвазивна кардиология в МБАЛ "Проф.д-р Стоян Киркович" АД в Стара Загора. Там открих за себе си същия този свят, но по-дълбок, по-цветен, по-динамичен, изискващ пълна мобилизация и себеотдаване.

Всички тези мисли и действия до този момент бяха осъзнати от мен и са били подготовка за сегашната ми реализация в Кардиологично отделение в МБАЛ "Тракия" - Стара Загора. Свят изпълнен с много разум, логическа последователност от мисли-действия, емоционално приемане на радостите и скърбите, съпътстващи всеки един от нас и от пациентите. Неосъзната осъзнатост, че аз съм малка част от един организъм, един постоянно двустранен процес на себеотдаване и приемане и за да мога да помагам, трябва да съм „заредена“, а това е възможно само ако подхождам с чисто сърце и ясен разум, без условия и условности.

И ето, и за това останах в България, защото съм част от нея и тя е част от мен, и приех предизвикателството да упражнявам професията си на рентгенов лаборант.

Предизвикателството да работя в България - как го постигам?

С Вера в настоящето, Надежда за бъдещето и Любов към Родината, професията и хората !

*„Земя като една човешка длан...
Но по-голяма ти не си ми нужна,
Щастлив съм аз, че твоята кръв е южна,
че е от кремък твоят стар Балкан. ....“*

*Есето е публикувано в Clinica.bg
на 04.05.2018 г.
и в Електронния бюлетин на БАПЗГ,
брой 11/2018 г.*